"Ενα πολὺ σοβαρὸν πρόβλημα

Η ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρχῃ καλὴ ἀστυνόμευσις εἰς μίαν πόλη, πρέπει ἀπαραίτητα νὰ ὑφίστανται οἱ προϋποθέσεις:

1. Ἀνεπτυγμένη ἀστυνομικὴ ἱκανότης, ἐκπαίδευσις καὶ ἐνθουσιασμὸς τῶν στελεχῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

2. Ἄφθονα καὶ κατάλληλα τεχνικὰ μέσα (ὀχήματα, φορηταὶ συσκευαὶ καὶ ἐργαστήρια ἐγκληματολογίας.

3. Ἐπιτελεῖον (Δ)ντης) μὲ μακρὰ παραμονὴ εἰς τὴν πόλιν.

Εἰς τὴν Πάτρα, ἔχουμε ἀρίστους ἀξιωματικοὺς — Διοικητάς, τμημάτων, μὲ λαμπρὰ ἱστορία καθὼς καὶ μὲ βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντος, μορφωμένους καὶ ἱκανότατους ὑπαστυνόμους καὶ ἀρχιφύλακας. Ἐπίσης οἱ ἁπλοὶ ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας διακρίνονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος καὶ πολλές φορές ἔχουν ἀποσπάσει τὰ συγχαρητήρια ὅλων μας, διά τάς ἐπιδόσεις των.

Τὰ τεχνικὰ μέσα ὅμως τὰ ὁποῖα ἔχουν νοργηγηθῆ εἰς τὴν Πάτρα οὐδέλως ἐνθουσιάζουν τοὺς ἁρμοδίους ἀλλὰ καί τοὺς Πατρινούς— Δυστυχῶς ἐπικρατεῖ διὰ τὴν πόλιν ἡ μεταναείρισις καθεστῶτος προ πολεμικῶν ἀντιλήψεων.

Ἡ Πάτρα παρουσιάζει σήμερα μιὰ τεραστία κατοικουμένη περίμετρον κι' ὅπου τὰ δύο ὀχήματα τῆς Ἀμέσου Δράσεως, δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν νυκτερινὴν ἀπαραίτητον ἀστυνόμευσιν.

Ἐπίσης τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Ἀστυνομίας καὶ συγκεκριμένως ὁ ἑκάστοτε διευθυντὴς ἐπιβάλλεται νὰ παραμένῃ τοὐλάχιστον ὑπὲρ τὴν μία διετίαν διὰ νὰ μπορῇ ν' ἀντιλαμβάνεται καλῶς τὸν «σφιγμὸν» τῆς τοπικῆς ἀστυνομεύσεως.

Αὐτοὶ εἶναι μὲ λίγα λόγια, οἱ παράγοντες οἱ ὁποῖοι στηρίζουν τὴν καλὴ ἀπόδοση τῆς τοπικῆς μας ἀστυνομεύσεως.

Τονίζουμε καὶ πάλιν, ὅτι ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως, διαθέτει ἄριστα στελέχη καὶ ἱκανότατον ἔμψυχον ὑλικόν.

Ἀπαιτεῖται ὅμως μακρὰ παραμονὴ τοῦ ἑκάστοτε διευθυντοῦ, διότι ὅσοι μᾶς ἔρχονται ἀποχωροῦν, μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου ἢ ἔτους καὶ θεωροῦν τὴν πόλη, ὡς προσωρινὴν ἐξορίαν.

Ἐπίσης ἔχουμε ν' ἀναφέρουμε ὅτι τὶς βραδυνὲς ὧρες καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὶς συνοικίες, οἱ σκοποί — ἀστυφύλακες, ἔχουν μεγάλη ἀκτίνα περιπολίας καὶ οἱ ἀκραῖες περιφέρειες παραμένουν τελείως ἔρημες ἀπό τὴν παρουσία τῶν ἐκπροσώπων τοῦ νόμου —Δι' αὐτὸ τὸν λέγον ἄλλωστε παρουσιάζονται οἱ πολυάριθμες ἐκδηλώσεις τοῦ τεντυμποϊσμοῦ.

Μόνον μὲ ἕξη, τοὐλάχιστον ὀχήματα, ἀμέσου δράσεως, εἶναι δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῆ ἀποτελεσματικὰ αὐτὴ ἡ ἔλλειψις.

Ἀλλὰ οἱ ἁρμόδιοι μόνο διὰ τὴν Ἀθήνα, φαίνεται νὰ ἐνδιαφέρωνται καὶ χρηγοῦν συνεχῶς τ' ἀπαραίτητα τεχνικὰ μέσα ἀστυνομεύσεως. Ἡ Πάτρα, ἡ πόλις τῶν 100.000 ἡ πόλις βιτρίνα τοῦ ἐθνικοῦ μας τουρισμοῦ, παραμελεῖται ἐξακολουθητικὰ ἢ μᾶλλον ἐφοδιάζεται μὲ ὅλο τὸ πεπαλαιωμένο ὑλικό (μοτοσυκλέττες κ.τ.λ.).

Δυστυχῶς αὐτὲς εἶναι οἱ πωρινὲς διαπιστώσεις τῶν Πατρινῶν, οἱ ὁποῖοι φορολογοῦνται κι' αὐτοί, τὸ ἴδιο, ὅπως οἱ τυχεροὶ Ἀθηναῖοι.

Μ. Π.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

Ἀπάντησις εἰς ἀνυπόφορον Καρναβαλιστὴν

Κύριε Διευθυντά,

Ἕνα περίεργον κείμενον καρναβαλικῆς ὑφῆς εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὴν πα ρελθοῦσαν Τρίτην ἀπὸ τῶν στηλῶν τοπικῆς ἡμερησίας φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμπαθε στάτου κ. Χριστοφόρου Μουρτίδη, Λέγομεν δέ «περίεργον» διότι ὁ γράφων, καίτοι εἶναι γνωστὸς ὡς ἐγγράμματος καὶ ὡς δυνάμενος νὰ συλλαμβάνῃ τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, ἐν τούτοις παριστάνει ὅτι δὲν γνωρίζει ἀνάγνωσιν. Λέγομεν δέ «παριστάνει» διότι θὰ ὤφειλεν ὁ κ. Χριστόφορος νὰ μὴ καθίσταται ἀνυπόφορος ὅπως λέγει καὶ τὸ τραγούδι ἐντοπίζων τὰς ἀντιδράσεις του μόνον εἰς τὸ καθαρῶς θρησκευτικὸν μέρος τῶν ἑορτῶν τοῦ Καρναβάλου πού εἶναι θέμα λελυμένον καὶ ἀποφεύγων σκοπίμως τὴν οὐσίαν ἤτοι νὰ ἀποφεύγῃ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ σαφῶς τεθέν ἐρώτημα: Τὶ συμφέρει τὴν πόλιν: Ἡ διαφήμισίς της ὡς καρναβαλουπόλεως ἢ ἡ διαφήμισίς της ὡς πόλεως ἱερᾶς πόλεως πνευματικῆς καὶ πόλεως τοῦ 1821 μὲ ἀναλόγους ἄλλας ἐκδηλώσεις πολύ σοβαρωτέρας καὶ ἀποδοτικωτέρας. Ἂν θέλῃ λοιπὸν ὁ κ. Χριστόφορος νὰ ἀναλάβῃ ΕΥΘΥΝΑΣ ἅς ἀφίσῃ τὰς περὶ χαρτίνων σατανάδων καὶ Καρναβάλων φιλολογίας του καὶ ἅς εἴπῃ τοῦτο: Ἂν ἦταν ὑπεύθυνος νὰ εἴπῃ δύο λόγια εἰς τοὺς Παρισινοὺς π.χ. τὶ θὰ τοὺς ἔλεγε; Ὅτι ἡ Πάτρα εἶναι καρναβαλοὐπόλις, ἢ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν φυλάσσεται ἡ Κάρα τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων πού ἀπὸ αἰώνων χρακτηρίζεται ΘΗΣΑΥΡΟΣ τῶν Πατρέων;

Ὡς πρὸς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Μουρτίδη ὅτι εἰς τὰς χορεσπερίδας τοῦ Δήμου τὰς ἀπογευματινὰς καὶ μασκοφόρους δέν τραυματίζεται ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια ὁ κ. Χριστόφορος δέν ἔχει παρὰ νὰ μᾶς ἀναφέρει πότε πῆγε ἐκεῖ, ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα, τὶ εἶδε ποιές καὶ ποιούς Ἂν τὸ πράξῃ θὰ ἐπανέλθωμεν. Εἰς τὴν εἰρωνικὴν ἔκφρασιν τέλος τοῦ κ. Μουρτί δῆ ὅτι «πολύ ὄψιμα οἱ διάφοροι ἑβδομαδιαῖοι κήρυκες ἐπιδιώκουν τὴν κατάθλιψιν» μία τοῦ ἀξίζει ἀπάντησις: Ὅτι εἶναι κρῖμα ἡ ὀρεξις ἑνὸς δημότου διὰ προσφορὰν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὸν Δῆμον νὰ ἐξαντλῆται εἴτε ὀψίμως, εἴτε ὄχι εἰς καρναβαλοειδεῖς ἀναξιοπρεπεῖς ἀηδίας, πού ἤδη καταρρέουν καὶ ἤδη περιφρονοῦνται ἀπὸ τὴν ὑγιῶς σκεπτομένην μερίδα τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας, καθ, ἣν στιγμὴν μάλιστα πολλὰ ἄλλα προβλήματα λίαν σοβαρὰ ἀναμένουν τὴν ἐπίλυσίν των ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Μουρτίδης δέν φαίνεται νὰ ἔχῃ γνώμην προφανῶς διότι κατ' αὐτὸν τὸ σοβαρώτερον εἶναι ὁ ..Καρνάβαλος καὶ οἱ .. καρνάβαλοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΣΑΣ

Σ. Σ. Ὡς ἐφημερὶς δέν ἔχομεν νὰ ἀπαντήσωμεν οὐδέν εἰς τὸ ἐκτὸς θέματος εὐρισκόμενον κ. Χρ. Μουρτίδην Δι ερωτόμεθα μόνον ἂν ὁ ἀγαπητὸς συντάκτης τοῦ κειμένου ἐκείνου ἔγραψεν ἐνσυνειδήτως ἢ ἐκ παραδρομῆς τὴν λέξιν «ὄψιμοι». Προκαταβολικῶς ἔχει πάντως τὴν συγνώμην μας.

ΓΙΝΕΤΕ ΠΑΛΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ θερμῶς ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα «Ἐθνικὸς Κήρυξ» τὴν κάτωθι ἐπιστολή μου πού ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς νέους Ἕλληνες πού κατά τὸν ἄλφα ἢ θῆτα τρόπο εὑρίσκονται γραμμένοι στὴν ὀργάνωση τῶν «Λαμπράκηδων» Σήμερα ἀγαπητὰ μου ἀδέλφια δοκίμασα τὴν πιὸ πικρὴ ἀπογοήτευση τῆς ζωῆς μου καὶ ἔννοιωσα ἕνα ἀσήκωτο βάρος ντροπῆς νὰ πλημμυρίζῃ τὴν ἐφηβική μου ψυχή, διότι εἶχα τὴν ἀτυχία νὰ ἀνήκω στὴν ὀργάνωση αὐτὴ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα μόνον «Λαμπράκηδες» ὡς ἤδη καταγγέλλεται ἀποτελεῖ πρόκληση πρὸς τὴν ἠθικὴ καὶ τὰ ἁγνὰ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς μας.

Μὴ θελήσετε ἀδέλφια μου νὰ μάθετε τὸ ὄνομά μου! Αὐτὸ δέν ἔχει σημασία γιὰ σᾶς. Σημασία μπορεῖ δέβαια νὰ ἔχῃ τὸ ὄνομά μου γι' αὐτούς

Σᾶς προσκαλῶ λοιπὸν ὅλους χωρὶς προκατάληψη, νὰ τρέξετε στὰ περίπτερα καὶ στὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ νὰ ἀγοράσετε τὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ» τῶν μηνῶν Νοεμβρίου—Δεκεμβρίου 1964, ὅπου μετὰ προσοχῆς νὰ μελετήσετε τὸ ἄρθρο ἐκεῖνο πού δημοσιεύονται μέ ἡμερομηνίες, ὧρες, ὀριθμούς, φωτοτυπίες καὶ ἀντίγραφα δικαστικῶν ἐγγράφων πολλαὶ ἀποκαλύψεις δια το ποῖος ὑπῆρξεν ὁ Λαμπράκης, πού ἠθέλησαν οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ συνοδοιπόροι τους νὰ μᾶς παρουσιάσουν σὰν ἥρωα. Διότι ἡ κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς του ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ ἀρθρογράφος ἦταν μιὰ παρανομία καὶ μιὰ πρόκληση πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνία Καὶ διερωτῶμαι: Εἶναι ἀφελὴς ὁ συγγραφεὺς διὰ νὰ φέρῃ στὴν δημοσιότητα ψευδῆ στοιχεῖα; Ἢ εἶναι ἀληθῆ τὰ καταγγελλόμενα;

Δέν εἶναι δυνατὸν ἐμεῖς τὰ πτωχὰ Ἑλληνόπουλα οἱ βιοπαλαιστές οἱ ἐργάτες πού γιὰ μοναδικὸ μας πλοῦτο ἔχουμε τὴν τιμὴ τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν θρησκεία νὰ εἴμαστε ὄργανα τοιαύτης ὀργανώσεως.

Προσοχὴ ἀδέλφια ἔστω καὶ τώρα πού ἡ ὥρα εἶναι 12 παρὰ 5. Εἶναι καιρὸς νὰ ξεπλύνουμε τὴν ντροπὴ αὐτὴ μέ μιὰ εἰλικρινῆ ἐπιστροφὴ στὴν ἀγγαλιὰ τῆς Μάνας Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλάδα ποτέ δέν πεθαίνει ἀδέλφια καὶ θὰ ἐπιζήσῃ καὶ τώρα, ἀφοῦ ἡ δοξασμένη φήμη της θὰ διαλύσῃ σὰν καπνὸ τὸν θρῦλο «Λαμπράκη» καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ, πού ὀργιάζουν ἀνενόχλητοι στὸ ξέφραγο αὐτὸ ἀμπέλι πού λέγεται ΕΛΛΑΔΑ.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀδέλφια, Ἐπιστρέψετε στὴν ἡρωϊκὴ λεβεντογέννα Μάνα μας Ἑλλάδα πού μυρίζει ἀνθόνερο μυρτιὰ καὶ θυμάρι. Σπάστε τὰ δεσμὰ τῆς Κόκκινης Σκλαβιάς. Γίνετε καὶ πάλι ἀχνοὶ ἐλεύθεροι Ἕλληνες.

Μέ ἀδελφικὴ ἀγάπη
ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΡΟΧΩΡΗΣΕ ΠΟΛΥ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΣΚΟΤΑΔΙ

Κε Διευθυντά,

Ἐπιτρέψατέ μου παρακαλῶ νὰ ἀπαντήσω δι' ὀλίγων εἰς τὸν «ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ» τοῦ ὁποίου ἐπιστολὴν σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὰς Καρναβαλικὰς ἑορτὰς καὶ τὴν ἐνδυμασίαν τῶν ἱερέων ἐδημοσιεύσατε χθὲς Δευτέραν 4.1.1965.

Ὄντως ἀγαπητὲ Ἀθανάσιε, Ὁ Χριστὸς φέρεται ἐπὶ πτερύγων Ἀγγέλων — ὡς καὶ ὑμεῖς γράφετε — καὶ οὐχὶ ἐπὶ πτερύγων πυραύλων, διότι «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΙΓ' — 8).

Τολμῶ ὅμως νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ φωνή σας ὁμοιάζει μὲ «φωνὴν βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» (ΜΑΡΚΟΥ—Α'—5). Εἶναι γραφικὸν αὐτὸ ποὺ σᾶς λέγω: «Πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωνθήσονται, πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καί γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανόμενοι» (Β' ΤΙΜΟΘΕΟΝ —Γ'—12—13).

Συνεπῶς ἂς μὴ ἀναμένωμεν μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν γοήτων καί τῶν πλανώντων καὶ πλανομένων, ἀδελφὸν μας οἵτινες ἐπὶ τὸ χεῖρον θὰ προκόπτουσιν!!

Θάρσει ὅμως Ἀθανάσιε!

—«Θαρσεῖτε. Ἐγὼ νενίκηκα τὸν Κόσμον» εἶπεν ὁ Κύριος. (ΙΩΑΝΝΗΝ ΙΣΤ'—33).

—«Ἡ νὺξ προέκψεν καὶ Η ΗΜΕΡΑ ΗΓΓΙΚΕΝ. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκέπους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις. μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ» (ΡΩΜΑΙΟΥΣ— ΙΓ'— 12 — 13)!! Ἐπροχώρησε πολὺ τὸ πνευματικὸ σκοτάδι Ἀθανάσιε ἄρα ΗΓΓΙΚΕΝ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟ ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ.

Μεθ' ὑπολήψεως
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ((ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ))

Κύριε Διευθυντά,

Εἴκοσι δύο ἑκατομμύρια δολλάρια. Αὐτὸ εἶναι τὸ προσφερθὲν δανειστικὸν ποσὸν ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανικῶν οἰκονομικῶν οἴκων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δι' ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς, τουτέστι 660 ἑκατομμύρια δραχμαί, καὶ μὲ τόκον 6% καθ' ἃ ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες, δηλ. κατ' ἔτος, ἡ Ἑλλὰς θὰ πληρώνῃ 3 ἑκατ. 700 χιλ. δρχμ. τόκον. Ἐὰν προσθέσωμεν τὴν μεσιτίαν 2% τὸ ἥμισυ ποὺ παρέχει ὁ Νόμος, καὶ ἄλλα 2% τὸ ἥμισυ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων, γίνεται 10% ἤτοι: 3 ἑκατ. 700 χιλ. διά τόκον, προστιθεμένων ἀκόμη 2 ἑκατομμ. 433 χιλ. τὰ λοιπὰ ἔξοδα ἔχομεν σύνολον 6 ἑκατομμ. 133 χιλ. Αὐτὸ τὸ ποσὸν θὰ πρέπει νὰ πληρώσῃ ἡ Ἑλλάς, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ κατ' ἄτομον ἐτησίως λεπτὰ 0,80.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δανείου, τίς δανείζει ἄνευ ἐγγυητοῦ;

Σκοπός τοῦ παρόντος δὲν εἶναι νὰ ἐπικρίνωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ νὰ συστήσωμεν εἰς αὐτὴν, ὅτι ὀφείλει νὰ παρέχῃ πλήρες φῶς, ἵνα μὴ οἱ φίλοι συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως ἐπικρίνουν αὐτὴν σκοπίμως.

Τὸ θέμα μας εἶναι ὅπως ἴδωμεν, ἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει πλοῦτος ἢ ὄχι. Ἐν προκειμένῳ ὅλαι αἱ κυβερνήσεις δηλοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, δι' ὃν λέγον προσφεύγουσι καὶ εἰσαγάγωσι ἑξ ἕνα κεφάλαια δι' ἴδρυσιν ἔργοστασίων, ὅπως εἶναι τὰν «Μέγδοβα», «Πιρέλλι», ΟΤΕ «Ὑγραερίων», καὶ ἄλλων. Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς αἰτίας ἠκούσατο τὸ λεχθὲν τὸ παρελθὸν αἱ λέξεις ὅτι ἡ πατρὶς μας «εἶναι Ψωροκώσταινα» καὶ νῦν, ὅτι εἶναι «πτωχομάνα».

Ἡμεῖς θ' ἀποδείξωμεν, ὅτι τὸ ἔθνος εἶναι πλουσιώτατον, ἀρκεῖ μόνον, ἡ κυβέρνησις νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ΑΛΛΑΓΗΝ συμφώνως μὲ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολήν. Ἂς ἴδωμεν ποῖον εἶναι τὸ σύστημα τῆς ἀλλαγῆς.

Ἡ δημοσιονομία λέγει, ὅτι εἰς ἕκαστον κράτος κυκλοφορεῖ τόσος χρυσὸς. ὅση εἶναι ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ τοῦ κράτους καὶ εἰς ἀντίκρυσμα αὐτοῦ ἐκόπη ἰσόποσον χαρτονόμισμα δεδομένου, ὅτι ἡ παραγωγὴ ἔχει ἀνάγκην ἐργασίας. Οὐσιαστικῶς τότε τὸ χαρτονόμισμα ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐργασίαν διὰ τῆς παραγωγῆς. Ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι, ἡ ἀξία τῆς παραγωγῆς εἶναι 5 δισεκατομμύρια ἡ ἀστικὴ ἰδιοκτησία ἄλλα 10 δισεκ. καὶ ἡ τοῦ κράτους ἄλλα 5 δισεκ. ἔχομεν σύνολον 20 δισεκ. δρχ.

Οὕτω τὸ κράτος ἔνει τὴν δύναμιν, ἂν ὅμως εἶχε καὶ τὴν θέλησιν ἠδύνατο νὰ κάμῃ καὶ τὴν ἀλλαγὴν δηλ. νὰ ἐκδώσῃ ἕνα χαρτονόμισμα, ἀξίας ὡς ἀνωτέρω καὶ νὰ τιτλοφορήσῃ αὐτό—ὅπως θέλει— "Η «παραγωγικὸν», ἢ «προσοδοφόρον» καὶ δι' αὐτοῦ νὰ προικοδοτήσῃ ἢ νὰ ἱδρύσῃ μίαν Τράπεζαν μὲ σκοπὸν παροχῆς μακροπροθέσμων δανείων 25ετῆ ἢ 30ετῆ, μὲ 1½ ἢ 2½ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ φθειρομένου χαρτονομίσματος καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐργασία ταύτῃ.

Τότε θὰ προσήρχοντο οἱ ἄοτεγοι ... ἀκτήμονες οἵτινες, θὰ ἐλάμβανον δάνειον τάσον, ὅσαν θὰ ἐχρειάζετο διὰ τὴν ἀπόκτησιν στέγης, τόσης, ὅση θὰ ἦτο ἡ ἀνάγκη στεγάσεως τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀτόμου, καὶ κτήματα τόσα, ὅσα θὰ ἠδύνατο νὰ καλλιεργήσῃ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ προσωπικῶς.

Ἐπίσης θὰ προσήρχοντο νὰ λάβουν δάνεια οἱ Δῆμοι, καὶ αἱ Κοινότητες δι' ἐξυγιαντικὰ ἔργα αὐτῶν.

Ὡσαύτως, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις: α) Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοί, πρὸς ἐπιμέλειαν τῆς παραγωγῆς των. β) Ἐμπαγγελματοβιοτέχναι διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. γ) Ἐμποροβιομηχανοι. δ) Τὸ κράτος διὰ τὴν στέγασιν πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ καὶ ἔργα ὁδοποιίας, ἐξηλεκτρισμοῦ, ἀρδεύσεως. ἀλουμινίου, πετρελαίου κ. ἄ. ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν.

Προϋποτιθεμένου τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου συστήματος τῆς ἀλλαγῆς, ὅλος ὁ ἑλληνικὸς πλοῦτος θὰ διοχετεύετο διὰ μέσου τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων κλπ. θὰ ἐπήρχοντο δὲ καὶ τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα.

1) Θὰ ἔπαυεν ἡ ἀναταραχὴ ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἀπεργίας, διότι θὰ ἐθεραπεύοντο τὰ αἴτήματα τῶν ἀπεργῶν.

2) Θὰ σταματοῦσε ἡ ἀστυφιλία διότι θὰ ἀξιοποιεῖτο ἡ παραγωγή.

3) Δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνεργία, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν θὰ ὑπῆρχε λόγος μεταναστεύσεως καί

4) Θὰ διευκολύνεται πολύ ἡ συναλλαγὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ πάσης ἄλλης συναλλαγματικῆς πράξεως.

Ἐπειδὴ ἡ προτεινομένη μελέτη μας θὰ γεννήσῃ ἀπορίας εἰς τοὺς ἀναγνώστας, παρακαλοῦνται οὗτοι, ὅπως φέρωσι ταύτας εἰς τὴν δημοσιότητα πρὸς ἄρσιν αὐτῶν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
ΔΗΜ. ΜΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Χριστιανικῆς Ἰσοπολιτείας

Σημ. «Ἐθν. Κ.». Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὴν θεωρίαν περὶ «παραγωγικοῦ χαρτονομίσματος» ὑπεστήριξε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Στεφ. Στεφανόπουλος, δηλώσας εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπικρίσεων περὶ αὐξήσεως τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος ὅτι «πᾶσα αὔξησις τῆς κυκλεφορίας τοῦ χαρτονομίσματος δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ πληθωρισμόν καὶ ὅτι ἡ αὔξησις τῶν διαθεσίμων χρηματικῶν μέσων εἰς μίαν ὑποαπασχολουμένην οἰκονομίαν μὲ εὐρέα περιθώρια ἀδρανοῦντος παραγωγικοῦ δυναμικοῦ, ὡς ἡ ἰδική μας ἀποτελεῖ καὶ συνεπάγεται ἐνίσχυσιν τοῦ εἰσοδηματικοῦ κυκλώματος, ἢ ὅπερ τὸ αὐτό, συνεπάγεται αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν εἰσοδημάτων».

Τὴν ἰδίαν θεωρίαν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἔχει διατυπώσει καὶ ὁ νῦν βουλευτὴς τῆς Ε. Κ. κ. Ρουσσόπουλος.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Δημοκρατία εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου, ἐντὸς ἐννοεῖται, τῶν νομίμων, διατάξεων, τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σέβωνται, οἱ πολῖται. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐφαρμόζεται, ὁ Νόμος ἡ Δημοκρατία, μετατρέπεται, εἰς ὀχλοκρατίαν καὶ ἀναρχίαν. Ἡμεῖς σήμερον ζῶντες ὑπὸ Δημοκρατίαν, μάλιστα, τὴν σημερινήν, ἔχομεν κάθε δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦμε ἐλευθέρως ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες, καὶ νὰ γράφωμεν, ἐλευθέρως τὴν γνώμην μας, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων, ἀρκεῖ νὰ μὴ ὑβρίζωμεν κανένα. Οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς παλαίμαχος ἀγωνιστὴς τοῦ 12—13, τυχαίνων νὰ εἶμαι μὲ τὰς πενιχρὰς μου γνώσεις συνεργάτης τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Πατρῶν, γράφω, δι' αὐτοῦ, τὴν γνώμην μου, ἐλευθέρως. Ὁμολογῶ ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν ΕΡΕ καὶ εἶμαι ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς φανατικοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἀλλοτε ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως. Ἐκτιμῶμαι ὅμως καὶ ἀπὸ τοὺς πολιτευτὰς τῶν ἄλλων κομμάτων, διότι εἶμαι εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, καὶ δὲν ἐνοχλῶ κανένα.

Ἐρωτῶ λοιπόν: Εἶναι σωστό, εἶναι ἀνδρικόν, εἶναι τίμιον, ἐπειδὴ ὡς Ἕλλην πολίτης γράφω ἐλευθέρως τὰς ἰδέας μου, νὰ λαμβάνω ἀνωνύμους ἐπιστολὰς καὶ ψευδώνυμους εἰς τὰς ὁποίας νὰ γράφωνται ἀσυστόλως ὕβρεις, ἐναντίον ἐμοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Κήρυκος» κ. Βρῆ; Ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶμαι ἐλεύθερος νὰ γράφω, τὴν γνώμην μου ὅπως τὴν πιστεύω. Γιατὶ δὲν μὲ ἀντιμετωπίζουν οἱ καλοί μου αὐτοί, φίλοι, τιμίως καὶ παλληκαρίσια;

Γιατὶ λέγω ἐν ὅσῳ σᾶς ἐνοχλοῦν τὰ γραφόμενά μου, δὲν ἔρχεσθε, νὰ συζητήσωμε τὰς ἰδέας μας μαζύ; Ἴσως μὲ πείσετε καὶ μένα ὅτι πλανῶμαι νὰ πιστεύω, ὅσα πιστεύω Γιατὶ ὑβρίζετε τὸν διευθυντὴ τοῦ Κήρυκος κ. Βρῆν; Ἐπειδὴ, ὡς δημοσιογράφος στέκει εἰς τὸ ὕψος του; Ἐπειδὴ ἔχει τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδας του ἐλευθέρας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀναγνωστῶν της, νὰ γράφουν ἐλευθέρως τὰς κρίσεις των;

Αὐτὸ εἶναι περίεργον καὶ πρωτοφανές. Ἐγὼ συνήθισα, νὰ σέβωμαι πάντας, τοὺς πολιτευομένους ὁποιασδήποτε παρατάξεως καὶ ἂν εἶναι, διότι ξέρω ὅτι ὅλοι διὰ τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος μας ἀγωνίζονται ἀνεξαρτήτως, ἂν μποροῦν ἢ δὲν μποροῦν. Μὲ ὑβρίζετε ἐπειδὴ ἐξυμνῶ τὰ ἔργα τοῦ κ. Καραμανλῆ; Μὰ πρὸς θεοῦ Κύριοι αὐτὸ εἶναι ἡλίου φαεινότερον.

Δὲν τὸ λέγω ἐγώ, φαίνονται τὰ τεράστια ἔργα. Ἐκδιωγκάνισις ἐξηλεκτρισμὸς, τηλεφωνικαὶ συνδέσεις. ὁδοποιΐα. Ὅλη ἡ Ἑλλάς μηχανοκίνητος. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος κατὰ τὸ πλεῖστον, κατήργησε, τὰ ἀλογοζεύγαρα, τὰ βοϊδοζεύγαρα, τὰ κάρρα, ἀντικατεστήσας αὐτὰ μὲ μηχανές σπαρτικές, σκαφτικὲς ἀλωνιστικές. θεριστικές, μεταφορικές. Δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια χωρὶς βέσπα, ἢ μοτοσυκό, ἢ μετοσυκλέττα μεταφορᾶς, χωρὶς ραδιόφωνα κλπ., ἀγροτικὲς συντάξεις ἀγροτικὰ ἰατρεῖα, δάνεια ὅσα ἤθελε ὁ κάθε ἀγρότης. Ποτὲ δὲν ὑπῆρξε τόση τάξις. ἀσφάλεια καὶ ἐλευθερία διὰ τοὺς νομοταγεῖς πολίτας. Τὰ σώματα Ἀσφαλείας μας στὸ ὕψος τους, ὁ στρατός μας καὶ αὐτὸς στὸ ὕψος του ὅπως πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε γιατί εἶναι τοῦ ἔθνους. Τὴν Κύπρον μας ὕστερα ἀπὸ τόσους αἰῶνας δουλείας στὴν κοσμοκράτειρα Ἀγγλία, τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἔκαμε μέλος τοῦ ΟΗΕ, ἰσότιμον, μὲ ὅλα τὰ ἔθνη ἐλεύθερο Κράτος. Εἶναι φέματα